

זו, שלה זוכים לאחר ההתעוררות, נעלה הרבה יותר מן ההתעוררות שמגיעה מלמעלה, שלפני העבודה.

כעת מוכן דיוק תאורו של הרבי:

• "יום בהיר ושטוף שמש" – רומזו לאתערותא דלעילא הקודמת לאתערותא דלתתא. הארה מלמעלה, שהיא שרש העבודה העצמית.

התאורים האחרים רומזים לאתערותא דלתתא, לעבודה העצמית שבאה בהמשך לכוח הנתן מלמעלה.

• "רוח התשובה" – רומזת לעקרה של התשובה, "והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה". לרומם את עצמנו לבחינת הרוח.

• "ריח אלול" – רומז למשיח, עליו נאמר "והריחו ביראת ה'". שכן עקר עבודת אלול היא עבודת התשובה, שעל-ידי זה זוכים לרוחו של משיח.

• כהקדמה לרוח התשובה וריחו של אלול אומר הרבי ש"האור השתנה!"

– אור הוא הצרך החיוני ביותר של האדם, יותר משתייה, מאכל, מבגוד ומבית. האדם אינו יכול להתקיים ללא אור אפילו זמן קצר. כל אחד חש בתועלתו של האור ובנחיצותו באפן תמידי, בכל נשימה ונשימה.

ריח אלול ורוח התשובה מרגשים כבר באור שהשתנה, באורו של אלול. התשובה הופכת באלול לדבר נחוץ והכרחי כמו אור ממש. בחדש אלול חש כל אחד עד כמה התשובה מועילה לו וחיובית עבורו.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק יט, עמ' 158-161)

רחמי אדוונגנו מורכנו הרבננו מלך המשיח לעולם ועד

תאריכים מיוחדים בתולדות חב"ד

לתקופה זו

כ' מנחם-אב: יום הסתלקות כ"ק הרב החסיד הגאון והמקובל הרב לוי יצחק ז"ל – אביו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ז – בשנת התר"ש.

כ"ט מנחם-אב: יום בו עזב כ"ק אדמו"ר הזקן נ"ע את עיר לאדי (בעת מלחמת רוסיה-צרפת), בשנת תקע"ב.

כתובתנו באינטרנט: [HTTP://WWW.MOSHIACH.NET/BLIND](http://www.moshiach.net/blind)

להזמנות: מכון לוי יצחק, ת.ד. 26 – כפר חב"ד ב' 72915

Mechon LEVI YITZCHOK P.O.B. 26, Kfar Chabad B. 72915 - ISRAEL

דמו מינוי שנתי – בארזיק ת"ה: 45 שקל. בחי"ל: 535

עקב, אלול

תשס"א

מס' 334

מעין חי

רעיונות ושיחות לילדים ולנוער

מעובד על פי שיחותיו הקדושות של

**כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שיל"ז
מליובאוויטש**

יו"ל

ליזכרון

הרבנית הצדקנית חיל מושקא

ע"ה ז"ל

מוגש על ידי

מכון לוי יצחק

כפר חב"ד ב'

שנת המאה לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

עקב

בפרשתנו מובא הצווי על מצות מזוזה: "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך". וכן שְׁכָרָה: "למען ירבו ימיכם וימי בניכם...".

מורי וחמי הרבי ספר שכאשר נלקח למאסר, שאלו אותו חוקריו בחקירה הראשונה: "האם אתה יודע היכן אתה נמצא?" ענה להם הרבי: "בדוא!" נמצא אני במקום הפטור ממזוזה. יש מקומות שפטורים ממזוזה, כמו: ארות הסוסים ובית-הכסא".

מדוע בחר הרבי לתאר את בית-המעצר בתאור שלילי (פטור ממזוזה, דומה לארוה או לבית-הכסא)? מדוע לא אמר שזהו מקום שיש בו השגחה פרטית כמו בכל פנה בעולם? הרי הרבי לא התפעל מחוקריו ולא יחס להם חשיבות כלל, מדוע אפוא תאר את המקום כפי שהוא מבחינתם?

התשובה היא: הרבי רצה לזכות בשמירת המזוזה גם בזמן שהיתו במאסרו מכיון ששם אין מזוזה בחר הרבי להכריז זאת, לבטא את הלכות המזוזה הקובעות שמקום זה פטור ממזוזה. למוד הלכות המזוזה נחשב כקיום המצוה עצמה.

הרבי גרם לבית-המעצר שתהיה לו שיכות למזוזה. בית יכול להשתדף למצות מזוזה באפן חיובי, על-ידי קביעת מזוזה בכל פתחיו; או באפן שלילי, כאשר הוא פטור ממזוזה. בבית כזה, דוקא אי-קביעת מזוזה היא קיום המצוה. לכן אמר הרבי לחוקריו שהמקום בו הם יושבים פטור ממזוזה. על-ידי כך פעל הרבי שתהיה שמירת המזוזה גם שם.

כאשר המזוזה מגלגלת וקבועה במקומה אנו רואים שכתובות עליה האותיות ש-ד-י, שומר דלתות ישראל. המזוזה מגנה על כל יושבי הבית, ולא רק בזמן שהם מצויים בתוך הבית, אלא "ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם" – גם כשיצאים מן הבית המזוזה שומרת ומגנה. עלינו להשתדל לפעל ב"מבצע מזוזה", לדאג שבכל בית יהודי תקבע מזוזה על כל פתח בהתאם להלכות.

(מעובד על-פי 'לקוטי שיחות' חלק יט, עמ' 126-128)

אלול

באחת משיחותיו מתאר כבוד-קדשת מורי וחמי הרבי את המצב הרוחני ששרר בשבת-מברכים אלול בליובאוויטש, עיר-הבירה של אדמו"רי חב"ד שנים רבות:

"בשבת-מברכים אלול בליובאוויטש, אף שהיה זה עדין יום בהיר ושטוף שמש, השתנה כבר האויר. כבר החלו לחוש בריחו של אלול. כבר נשבה רוח התשובה."

דברי רבותינו נשיאינו מדיקים בכל פרטיהם. מזה מוכן שארבעת התארים שהרבי מזכיר בשיחתו אינם מליצות חלילה. הם מגלים את התכן הפנימי שיש בשבת-מברכים אלול, ובכל אחד מהם יש רמז לעבודת ה'.

העבודה המיוחדת של חדש אלול היא (כמרמז בראשי התבות) 'אני לדודי ודודי לי'. סדר העבודה מתחיל מ"אתערותא דלתתא" (=התעוררות מלמטה) – אני לדודי, וזה מעורר דרגת 'דודי לי' – "אתערותא דלעילא" (=התעוררות מלמעלה).

בכל-זאת, גם מה שמגיע על-ידי עבודה עצמית, מלמטה למעלה (אתערותא דלתתא), הרי זה בכוח שנתן מלמעלה. רק לאחר התעוררות מלמעלה יכולה להתרחש התעוררות מלמטה. אמנם חדש אלול, היא העת לעבודה עצמית, אולם כידוע מאירות בחדש זה "שלוש-עשרה מדות הרחמים", כלומר, מקבלים תנאים מיוחדים מלמעלה כדי שנוכל לפעל בכוחות עצמנו מלמטה.

אדמו"ר הזקן מסביר זאת במשל על-אודות "מלך בשדה". בחדש אלול עוזב המלך את ארמונו ויצא אל השדה, ושם רשאי כל אחד לגשת אליו ולשטח לפניו את בקשותיו. אמנם מטל על פועלי השדה לגשת אל המלך מעצמם, אולם קדם לכך בואו של המלך אל השדה, ובעקרו הירשות הנתונה לכל לגשת ולשוחח עם המלך. אם כן, לעבודה העצמית, מלמטה, קודמת המשכה מלמעלה.

בעקבות העבודה העצמית למטה זוכים להתעוררות מלמעלה. המשכה